

Nielsen, Schrøder, Knud Kristensen, Vanggaard, J. C. A. Larsen, Olav Olsen, Søren P. Larsen, Christmas Møller, Fibiger, Sven og P. Munch.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortællelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1928 til 31. Marts 1929.

Forhandlingen genoptoges.

Vilhelm Rasmussen: Jeg vil begynde med at rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister angaaende de grønlandske Kul. Som ærede Medlemmer har set i Dagspressen, har en dansk Ingeniør gjort en Opfindelse, hvorved det er muligt paa rentabel Maade at udvinde Olie af Kul, og man har i Dagspressen meddelt, at det høje Ministerium har anmodet Hr. Harald Nielsen, om at foretage en Undersøgelse af de grønlandske Kul med Hensyn til deres Værdi som Raastof for Olieproduktion. Saa vidt mig bekendt er det imidlertid ikke rigtigt, hvad Dagspressen her har meddelt, og jeg vil derfor spørge den højtærede Indenrigsminister om Ministeriet har anmodet Ingeniør Harald Nielsen om at gøre en Prøve med de grønlandske Kul. Hvis dette ikke skulde være Tilfældet, vil jeg dernæst spørge den højtærede Minister, om han ikke agter at anmode Ingeniøren om at foretage en saadan Undersøgelse. Der kræves ikke mere end 2 kg Kul af hver enkelt Kulsort som Grundlag for Eksperimentet, og Ingeniøren er villig til at foretage dette fuldstændig gratis for den danske Stat. Da der, som ærede Medlemmer, der kender Grønland, ved, er ret betydelige Forekomster af Kul paa Grønland, der ikke kan udnyttes synderligt paa Grund af Landets fjerne Beliggenhed, maa jeg mene, at det har den allerstørste Betydning først for Grønland og Grønlænderne og dernæst for Danmark, at man, hvis det kan gøres, kommer ind paa en Udvinning af Olie og andre Produkter paa Grundlag af de grønlandske Kul.

Dernæst vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, idet jeg ikke vil undlade at understrege den store Interesse fra Ministeriets Side for Behandlingen af Finansloven, som de tomme Stole viser. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, hvorledes hans Stilling er til den stærke Interesse, der nu er kommet op for et rentabelt Havebrug.

Ærede Medlemmer erindrer, at jeg mange Gange forgæves her i dette høje Ting har talt om et rentabelt Havebrug. Jeg har aldrig næret nogen Ængstelse for at komme ud for Kritik, eventuelt Latterliggørelse, naar jeg mente, noget var rigtigt, og derfor har jeg ogsaa Aar efter Aar haardnakket talt om dette, til Trods for at jeg kunde mærke, at der ikke var nogen Interesse. At den ikke fandtes, forklarer jeg mig derved, at Landbruget under Krigen og i Aarene derefter gav særdeles gode Indtægter, saa at man derfor ikke var videre lydhør overfor andre Former for Jordens Udnyttelse. Nu er vi imidlertid kommet ind i en Krise, og det viser sig da ogsaa, at nu er der overmaade stor Lydhørhed i Landbrugskredse overfor rationelt Havebrug, dels i Form af Køkkenhavebrug og dels som Frugtdyrkning. Da det nu viser sig, at der flere Steder her i Landet er særdeles dygtige Frugtavlere, vil jeg gerne høre, om den højtærede Minister er villig til at støtte denne overmaade betydningsfulde Bevægelse. Ude paa Nykøbing Sindssygehospital Grund er der en Frugtplantage paa 24 Tdr. Land. Den har for de to foregaaende Aar givet et Nettoudbytte paa henholdsvis ca. 13 000 og ca. 8 000 Kr., og man siger, at der i Aar, i dette meget daarligere Frugtaar, findes for 70 000 Kr. Frugt paa de 24 Tdr. Land. Det er et Nettoudbytte — og et med Grund forventet stort Nettoudbytte for dette Aar —, som alle danske Landmænd efter de Beretninger, der kommer frem, vilde slikke sig om Munden efter for deres Bedrift. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister, om han er villig til at træffe Foranstaltninger til en Udvidelse af denne Frugtplantage. Det forholder sig nemlig saadan, at der nødvendigvis nu maa fældes ca. Halvdelen af de Tusinder af Træer, der er derude. Hvis de skal fældes, er de værdiløse, og der skal endog gøres et stort Arbejde for at faa dem bort. Hvis de derimod flyttes, kan de, efter hvad Gartneren siger, og efter hvad han har bevist ved Forsøg, i Løbet af ca. 3 Aar blive udbyttegivende Planter paa et nyt Areal. Jeg vil derfor gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om han er villig til paa en eller anden Maade at lade Staten drage Omsorg for, at disse Værdier kan komme Samfundet til gode.

Men dernæst forekommer det mig, at man nu, da Landbruget er i en kritisk Situation, og da Erfaringen viser, at man i hvert Fald et Sted i Landet har en fremragende Dygtighed paa Frugtavlens Omraade, paa